

Siringomiyeliye Bağlı El-El Bileği Nöropatik Artropatisi: Olgu Sunumu

Case Report: Wrist Neuropathic Arthropathy Secondary to Syringomyelia

İlker YAĞCI, Özlem ÖZKÖK, İşıl ÜSTÜN, Mehmet AGIRMAN, O. Hakan GÜNDÜZ, Gülseren AKYÜZ
Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Özet

Nöropatik artropati, periferik veya omurga eklemlerini etkileyen, alta yatan santral veya periferik nörolojik hastalık ile bağlantılı progresif, de-jeneratif bir artrittir. En sık nedenleri diyabetes mellitus ve sıfızıdır. Syringomyeli spinal kordun kronik, progresif dejeneratif veya gelişimsel bir hastalığıdır ve nadiren üst ekstremitelerde nöropatik artropatiye neden olabilir. Bu yazında siringomiyeliye sekonder gelişen, el bileği nöropatik artropatili bir olgu sunulmuştur. *Türk Fiz Tip Rehab Derg* 2009;55:176-8.

Anahtar Kelimeler: Nöropatik artropati, Charcot eklemi, siringomyeli

Summary

Neuropathic arthropathy is a progressive, degenerative arthritis affecting one or more peripheral or vertebral articulations and is associated with an underlying central or peripheral neurological disorder. Diabetes mellitus and syphilis are among the most common causes of the neuropathic arthropathy. Syringomyelia is a chronic progressive degenerative or developmental disorder of the spinal cord and may lead to neuropathic arthropathy in the upper extremities. Herein, we report a case of neuropathic arthropathy with wrist involvement secondary to syringomyelia. *Turk J Phys Med Rehab* 2009;55:176-8.

Key Words: Neuropathic arthropathy, Charcot joint, syringomyelia

Giriş

Nöropatik artropati diğer adıyla Charcot eklemi, duyu kaybının eşlik ettiği kronik dejeneratif bir artropatidir (1). Duyu kaybı olan eklemde, aşırış şışıklere neden olan progresif değişiklikler, radyolojik olarak kemik yıkımı ile birlikte anormal kemik oluşumu mevcuttur (2). Başta diyabetes mellitus olmak üzere; tersiyer sıfırlar, ağrıya konjenital yanitsızlık, lepra, multipl skleroz, periferik sinir lezyonları, poliomiyelit, serebral palsi, siringomiyeli ve spinal kord yaralanmasına sekonder gelişir ve sıkılıkla alt ekstremitede görülmektedir (2,3).

El bileği nöropatik artropatide oldukça nadir tutulan bir bölgedir. Bu yazında siringomiyeliye bağlı gelişen, el bileği nöropatik artropatili bir olgu sunulmuş ve mevcut literatür bilgileri gözden geçirilmiştir.

Olgu

Elli yedi yaşındaki erkek hasta, polikliniğimize her iki el bileğinde ve parmaklarında güçsüzlük ve uyuşma ile yürüme güçlüğü ve denge kaybı şikayetleri ile başvurdu. Hastanın ilk yakınmaları yir-

mi yıl önce sağ el bileğinde hissizlik ile başlamıştı. Hastanın ilginç olarak bu his kaybını çevresine göstermek için elini duvara vurma-yaya başladığı ve zaman içinde bunu alışkanlık haline getirdiği öğrenildi. Daha sonra bu yakınmalarına dengesizlik ve yürüme güçlüğü de eklenen hastaya 1997 yılında servikal disk herniasyonu tanısı konularak C6-7 diskektomi yapılmış. Şikayetleri gerilememeyen hastaya 1998 yılında Chiari Tip 1 malformasyonu ve siringomiyeli tanıları ile serebellar dekompreşyon ve duroplasti operasyonu uygulanmış. Operasyonlar sonrasında dengesizlik, yürüme bozukluğu ve hissizlik şikayetleri devam eden hastaya 2007 yılında servikal spondiloz, servikal dar kanal tanıları ile C3-7 total ve T1 parsiyel laminektomi, C4 plak vida ile stabilizasyon ve kemik füzyon uygulanmış. Hasta kliniğimize başvurduğunda, son 6 aydır sol el ilk üç parmağında uyuşma karıncalanma başladığını, güçsüzlüğünün arttığını ve ince el becerilerinin azaldığını ifade ediyordu.

Özgeçmişinde 15 yıldır hipertansyon ve son 3 aydır tip 2 diyabetes mellitus olan hastanın yapılan muayenesinde, servikal lordoz azalmış, torakal kifo artmış, lomber lordoz azalmış olarak bulundu. Bilateral Trendelenburg testi pozitifti. Eklem hareket açık-

lıkları; alt ekstremitede tüm yönlerde açık ve ağırsızdı. Üst ekstremitede ise sağ el bileği her yöne kısıtlı ve ağırsızdı, el bileği eklemde şişlik ve deformasyon mevcuttu (Resim 1). Sol omuz eklem hareket açıklığı aktif olarak abduksiyon 40 derece, fleksiyon 60 derece, internal rotasyon açık, eksternal rotasyon kısıtlı idi. Pasif olarak eklem hareket açıklığında kısıtlılık yoktu. Hastanın sol Tunnel ve Phalen testleri pozitifti, Katz el diagramına göre sol el bileğinde kesin karpal tünel sendromu (KTS) kliniği mevcuttu. Motor muayenede sol deltoid 2/5, sol triceps 4/5, sol el intrensek kasları 3/5, sağ deltoid 4/5, sağ el intrensek kasları 3/5 ve sağ iliopsoas 4/5 olarak değerlendirildi, bu kaslar haricindeki kas güçleri tamdı. Duyu muayenesinde sağ C5 ve T1 dermatomları arasında ağrı, ısı ve dokunma duyasında bozulma ve L4 dermatomuna uyen bölgede dokunma duyasında kayıp mevcuttu. Üst ekstremitede eklem pozisyon duyusu bozulmuştu. Sağ üst ekstremitede biceps, triceps, brakioradial ve alt ekstremitede patella ve aşıl refleksleri hiperaktifti. Bilateral taban cildi refleksi ekstansör olarak değerlendirildi.

Hastadan el bileği eklemindeki şışlığı nedeniyle el bilek grafisi ve akut faz reaktanları, hemogram ve biyokimyasal inceleme, üst ekstremiten kas güçlüğü nedeniyle de servikal manyetik rezonans görüntüleme (MRG) istendi. Tam kan sayısı, eritrosit sedimentasyon hızı, ürik asit, glukoz, üre, kreatinin, kalsiyum, fosfor, AST, ALT, ALP normal sınırlar içindeydi. Ön-arka el bilek grafisinde; sağ el radiokarpal, radioulnar ve ulnokarpal eklemlerde dejeneratif ve hipertrofik değişiklikler mevcuttu (Resim 2). Hastanın çekilen sağ el bileği MRG'sinde radiokarpal, ulnokarpal ve distal radioulnar eklemlerde ileri hipertrofik değişiklikler gözlandı. Ayrıca ekstansör karpi ulnaris tendonunda tendinit ile uyumlu değişiklikler mevcuttu.

Servikal MRG'sinde geçirilmiş operasyonlara sekonder değişiklikler ve C2-T5 düzeyleri arasında siringohidromyeli kavitesi tespit edildi (Resim 3). Yapılan elektronöromyografik incelemede sağ üst ekstremitede median ve ulnar motor sinir distal latansları uzamıştı. Sağ ulnar duysal sinir aksiyon potansiyeli elde edilemedi. Sol median sinir iletim hızı yavaşlamış, distal latansları uzamıştı. Sol ulnar duysal ve motor sinir iletim çalışmaları normal sinirlarda idi. Alt ekstremitede sinir iletim çalışmaları normal olarak değerlendirildi. İncelenen tüm bilateral üst ekstremiten kaslarında (C4-8) kronik nörojenik tutulum bulguları gözlandı. Ayrıca, sol median sinirin el bileği seviyesinde, duysal ve motor sinirlerin beber etkilendiği orta dereceli KTS mevcuttu.

Resim 1. Hastanın her iki elinin görüntüsü.

Hasta kliniğimize yatırılarak, denge ve koordinasyon egzersizleri, üst ekstremiteye yönelik beceri eğitimi, üst ve alt ekstremiten kas güçlendirme egzersizlerinden oluşan rehabilitasyon programına alındı. Hastaya eklemlerinin korunmasına ve fonksiyonel kullanımına yönelik eğitim programı verildi. Sol el bileğindeki median sinir tuzak nöropatisi semptomlarının azaltılması için statik, el-el bilek istirahat splinti kullanımı ile parafin, düşük doz lazer ve derin ısıticidan oluşan fizik tedavi programı uygulandı. Hastaya

Resim 2. Hastanın her iki eli ve el bileği ön-arka grafisi.

Resim 3. Servikal MRG incelemesinde C2-T5 arasında izlenen siringomyeli kavitesi.

gabapentin 600 mg 4x1/gün başlandı. Hasta, rehabilitasyon programından kısmen yarar gördü. Gelişine göre dengesinde ve ince el becerilerinde gelişme olduğu gözlemedi, parestesi şikayetleri azaldı. Ev egzersiz programı öğretilerek taburcu edildi.

Tartışma

Siringomiyeli, spinal kord ya da beyin sapının, genellikle yavaş progresif brakikal amyotrofi, üst ekstremitede dermatomal duyu kaybı ve alt ekstremitede piramidal bulgularla karakterize nadir, kronik bir hastalıktır. Lezyonlar sıkılıkla konjenital olmasına rağmen, bulgular 3. ve 4. dekatlarda ortaya çıkar. Hastamızda da literatür ile uyumlu olarak ilk yakınma 4. dekatta ortaya çıkmış, ancak herhangi bir tanımadığından ve tekrarlayan el bileği travmaları neticesinde nöropatik artropati gelişmiştir.

Nöropatik artropati, patofiziolojisi kesin olarak açıklanamamış, santral ve periferik sinir sistemi hastalıkları ile yakından ilişkili olduğu düşünülen bir durumdur. Etiyolojisinde siringomiyelinin yanı sıra diyabetes mellitus, tersiyer sifilis, ağrıya konjenital yanıtsızlık, lepra, multipl skleroz, periferik sinir lezyonları, poliomiyelit, serebral palsi ve spinal kord yaralanması mevcuttur (4). Nöropatik eklemlerin patogenezinde temel faktör eklemden gelen uygun duyusal uyarıların eksikliğiidir. Eklemden gelen ağrı ve propriozeptif duyuların eksikliği eklem uzun süreli anormal travmala maruziyetine sebep olur. Tekrarlayıcı travmalar eklem kıkıldığının fibrilasyonu ve fragmentasyonu ile sonuçlanır ve eklem içinde serbest cisimlerin oluşumuna neden olabilir (5). Özellikle ayak, diz, kalça gibi yük taşıyan eklemlerde görülür ve üst ekstremitede daha nadirdir (2,3). Üst ekstremitede en sık tutulan eklem omuz iken, dirsek ikinci sık tutulan eklemdir. Literatürde el bileği tutulumu ile başlayan birkaç olgu mevcuttur (6). Shem (4) paraplegik bir hastada, Bayne ve Lu (2) ise kanedeny kullanılarak diabetik bir hastada gelişmiş el bilek nöroartropatileri bildirmiştir. Nöroartropatinin diyabetli hastalardaki insidansı %0,1 olarak tahmin edilmektedir ve genellikle diyabet tanısından 15 yıl sonra ortaya çıkmaktadır (7). Siringomiyelisi olan hastaların ise %20-%25'inde nöropatik artropati geliştiği düşünülmektedir (8). Siringomiyelide üst ekstremit tutulumu yaygındır (9,10). En sık omuz tutulumu görülrken onu dirsek tutulumu izler ve el bilek tutulumu ise oldukça nadirdir (11). Omuz ve dirseğin bir arada tutulduğu vakalar da bildirilmiştir (12,13). Siringomiyelide omuzda daha çok atrofik değişiklikler görülrken dirsekte hipertrofik bulguların baskın olduğu belirlenmiştir (14). Bizim vakamızdaki el-el bileği tutulumunda ise hipertrofik bulgular baskındır.

Nöropatik artropatinin ayırcı tanısında osteonekroz, posttravmatik osteoartrit, enfeksiyonlar ve kalsiyum pirofosfat depo hastalığı yer almaktadır. Radyolojik görünüm olarak bu hastalıklarla benzese de nöropatik artropatide bu hastalıklardan farklı olarak eklem ağrısı yoktur (8).

Tedavideki ana hedef, eklem fonksiyonelliğini yitirmeden daha fazla hasara uğramasını engellemektir (15). Eklem hasarı oluştuktan sonra yapılabilecekler sınırlı olduğundan önceden önlem almak tedavinin en önemli kısmıdır. Özellikle bu vakada eklem korunmasının önemi hastaya öğretildi ve eklemi stabilize etmeye yönelik splint verildi.

Nöropatik artropatilerde cerrahi girişime de başvurulmaktadır. Artrodez uygulanmakta, ancak sonuçlarından her zaman memnun kalılmamaktadır. Literatürdeki bir diğer bilgi de bu ek-

lemlerde artroplastinin kontrendike olduğunu (12,16-18). Kwon ve Morrey (15) uygun hastalarda cerrahının faydalı olabileceğini, ancak ilk seçenek olmadığını belirtmiş, öncelikli olarak fonksiyonel cihazlama ve fizik tedavinin denemesini önermişlerdir.

Sonuç olarak üst ekstremitede his kaybı yakınması ile başvuran hastalarda alta yatan sebebin aydınlatılması ve uygun tedavinin erken dönemde uygulanmasının, olgumuzda olduğu gibi ileri evrede görülen, fonksiyonel kısıtlanmaya neden olarak yaşam kalitesini bozan nöropatik artropati gibi komplikasyonların engellenmesi açısından önemli olduğunu düşünüyoruz.

Kaynaklar

1. Louthrenoo W, Ostrov BE, Park YS, Rothfuss S, Schumacher HR Jr. Pseudoseptic arthritis: an unusual presentation of neuropathic arthropathy. Ann Rheum Dis 1991;50:717-21. [Full Text]
2. Bayne O, Lu EJ. Diabetic Charcot's arthropathy of the wrist. Case report and literature review. Clin Orthop Relat Res 1998;357:122-6. [Abstract]
3. Parker RD, Froimson AL. Neurogenic arthropathy of the hand and wrist. J Hand Surg 1986;11A:706-10. [Abstract]
4. Shem KL. Neuroarthropathy of the wrist in paraplegia: A case report. J Spinal Cord Med 2006;29:436-9. [Abstract] / [Full Text] / [PDF]
5. Elman MH. Neuropathic joint disease (Charcot joints). In: McCarty DJ, editor. Arthritis and allied conditions. 11th ed. Philadelphia: Lea and Febiger; 1989. p. 1255-72.
6. Brower AC, Allman RM. Pathogenesis of the necrotrophic joint: neurotraumatic vs. neurovascular. Radiology 1981;139:349-54. [Abstract] / [PDF]
7. Giurini JM, Chrzan JS, Gibbons GW, Habersaw GM. Charcot's disease in diabetic patients. Postgrad Med 1991;89:163-9. [Abstract]
8. Barber DB, Janus RB, Wade WH. Neuroarthropathy: an overuse injury of the shoulder in quadriplegia. J Spinal Cord Med 1996;19:9-11. [Abstract]
9. Jones EA, Manaster BJ, May DA, Disler DG. Neuropathic osteoarthropathy: diagnostic dilemmas and differential diagnosis. Radiographics 2000;20:5279-93. [Abstract] / [Full Text] / [PDF]
10. Unnanuntana A, Waikul S. Neuropathic arthropathy of the elbow: a report of two cases. J Med Assoc Thai 2006;89:533-40. [Abstract] / [PDF]
11. Ekim A, Armağan O. Neuropathic arthropathy caused by syringomyelia in different joints and lesion of brachial plexus at right upper extremity: A case report. Ağırı 2007;19:54-8. [Abstract] / [PDF]
12. Yanık B, Tuncer S, Seçkin B. Neuropathic arthropathy caused by Arnold-Chiari malformation with syringomyelia. Rheumatol Int 2004;24:238-41. [Abstract] / [Full Text] / [PDF]
13. Ruette P, Stuyck J, Deber P. Neuropathic arthropathy of the shoulder and elbow associated with syringomyelia: A report of 3 cases. Acta Orthop Belg 2007;73:525-9. [Abstract] / [PDF]
14. Sequeira W. The neuropathic joint. Clin Exp Rheumatol 1994;12:325-37. [Abstract]
15. Kwon YW, Morrey BF. Neuropathic elbow arthropathy: a review of six cases. J Shoulder Elbow Surg 2006;15:378-82. [Abstract] / [Full Text] / [PDF]
16. Karaoğlan B. Siringomiyeli ve tedavisi. Beyazova M, Gökcé-Kutsal Y, editör. Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon. Ankara: Güneş Kitabevi; 2000. s. 2020-7.
17. Nozawa S, Miyamoto K, Nishimoto H, Sakaguchi Y, Hosoe H, Shimizu K. Charcot joint in the elbow associated with syringomyelia. Orthopedics 2003;26:731-2. [Abstract]
18. Deirmengian CA, Lee S-G, Jupiter JB. Neuropathic arthropathy of the elbow: A report of five cases. J Bone Joint Surg 2001;83:939-44. [Abstract] / [Full Text] / [PDF]